

Revista de revistes

per C

EL PROBLEMA DE L'AVORRIMENT EN EL TREBALL

Per pròpia experiència hom sap que el millor treball és sempre aquell que es fa més a gust; tant per la quantitat com la qualitat, cal que hi hagi una adaptació entre l'home que treballa i el treball a què es dedica. En la nostra època industrial i mecànica, hi ha el perill que l'home es mecanitzi massa, treballi sense estímulo, minvi la seva activitat pels efectes de la deshumanització esdevenint així un seriós problema tant pel que fa a l'home que treballa pel fet que representa de pèrdua de vitalitat i estímulo de viure com pel mateix rendiment en la seva tasca.

Per tal d'estudiar aquests problemes d'ordre psicològic i altres del mateix caire, existeix a Anglaterra la *Industrial Health Research Board*. I encara que els estudis siguin aplicats a la indústria, per l'interès general que tenen quant a l'estudi general de l'home i per les possibles aplicacions a d'altres aspectes de l'activitat humana, adquireixen un interès que no cal pas remarcar.

Per això és interessant de reproduir els estudis que S. Wyat i altres col·laboradors han fet sobre el tema de la monotonia en el treball de repetició, és a dir, treball mecanitzat i maneres de corregir-la. Els estudis han estat publicats en un llibre que porta per títol: *Incentives in Repetitive Work* (Estímulo en el treball mecànic), publicat a despeses de l'Estat. Aquest llibre és un estudi dels diversos factors que condueixen el contentament i l'eficiència de les persones empleades en un treball que no mou per ell mateix l'interès per tal d'originar un raonable rendiment. Hom estudià un grup de noies treballant en condicions normals en el treball de fàbrica.

Primer. Els fou pagada una setmanada fixa; després s'establí un sistema de *bons* per estimular la competència, amb excellent resultat de rendi-

ment; darrerament es provà el pagament per peces, o sigui, el sistema a preu fet, i aquest donà encara millors resultats (cal esmentar, però, els perills del sistema a preu fet pel que pugui tenir, en certes circumstàncies, d'esgotador). El pagament segons la tasca feta, illusionant com fa pel major guany, dona al treball un més gros interès, però ensems estimula les tendències egoista. Els treballadors més capaços és descoratgen quan els seus companys obtenen salaris més alts i sofreixen en la seva felicitat i potser en la seva salut. Ací el remei està en agrupar treballadors d'una capacitat semblant. L'èxit crea en ells la satisfacció, el goig; malgrat pugui produir-se el dubte de si la noia perquè el fa bé o el fa bé perquè estima el seu treball.

Per altra banda, el treball desagradable restreny la capacitat de producció; però no totes les persones troben el mateix procés desagradable. Moltes fàbriques tenen diferents tipus de treball mecànic o de repetició, i una distribució d'obres de manera que cada u sigui empleat en la tasca que més l'atreu pot augmentar de molt l'eficiència i el plaer en el treball.

La influència dels veïns és considerable. Un individu decidit domina correntment un grup, favorablement si és capaç i industriós, adversament si és enraonador i negligent. Un treballador capaç té tirada a perdre en el rendiment si està al costat d'un que li és inferior, més que no aquest tendeix a guanyar. El ròssec és la conseqüència de temperaments incompatibles posats de costat, els quals es molesten mútuament durant la major part de la jornada diària.

On les condicions són tan monòtones que portin a l'avorriment, futeses imprevistes poden ésser un fructuós origen de plaer o descontent: la importància d'aquestes escassament són advertides pels encarregats o directors.

Ans de tot cal centrar l'atenció per tal de su-